

Az elégtétel megszabásánál nagyon üdvös, ha "testhezálló" böjtöt jelölünk ki. Aki gyakran nyalakodik, az egy-két napra mondjon le arról, hogy a fő étkezéseken kívül valamit is magához vegyen; aki naponta négy-öt csésze kávé is iszik, az legfeljebb reggelihez igyék; a dohányos egy napot, fél napot ne cigarettázzék; aki pedig gyakran iszogat, az két-három napot maradjon szárazon...

4. Jó az új egyházi rendelkezés a pénteki böjtről. Növeli a személyes felelősséget, s ki-ki azt választhatja magának, ami neki lemondás. Csak kis fantázia kell hozzá, amit a szeretet diktál.

Sok ember azonban egyszerűen megfélemedezik arról, hogy "ma péntek van". Ezt tudatosan is növelhetjük híveinkben, ha különböző módokon igyekszünk emlékeztetükbe idézni, hogy míg vasárnap főként Jézus feltámadásának ünnepe, a péntek a kereszten értünk halt Üdvözítőé. Akit szeretünk, akinek hálásak vagyunk, arról nem feledkezünk meg olyan könnyen!

Sürgessük azt is, hogy már vasárnap, a szentmise bűnbánati szertartásában gondoljunk arra a böjtre, amit engesztelésül felajánlunk a hét folyamán. Így remélhetjük, hogy péntek reggel kifejezetten is a minket halálig szerető Jézusra vetjük majd tekintetünket. Ez ad erőt a dohányosnak, hogy amikor szinte ösztönösen nyúl cigarettája után, megálljt parancsoljon magának, s "zsengéjét" (ami a kávé után oly jól esik!), az Úrnak áldozza föl. Aki pedig ellenállhatatlan erővel éhezik esti tévéprogramjára, az pénteken ehelyett beszélgesen családjával, látogassa meg beteg ismerőseit stb. A hústól való tartózkodás komoly böjt lehet egyesek számára. De nem egy ember inkább akkor böjtöl, ha pénteken nem eszik finom halat, ha lemond az édességről, tésztáról stb.

Növeljük magunkban és híveinkben Jézus szeretetét, akkor megtaláljuk az üdvösséges böjt korszerű útjait és alkalmait.

Harald N. – G. Sporschill

MONDD EL, MI TÖRTÉNT VELED?

A bécsi Karitás jelenleg 5 intézményt (négyet férfiaknak, egyet pedig nőknek) tart fenn hajléktalanok számára, 400 férőhellyel. Ezeknek az intézményeknek egyik alapelve, hogy a gondozók (jelentős hányaduk önkéntes, aki egy éves szerződéssel kötelezi el magát erre a munkára) együtt laknak a gondozottakkal. Különböző eszközökkel igyekeznek beilleszteni a közösségi életbe a társadalmi élet mesgyéjére sodródottakat, főleg a fiatalabbakat. Többek között működik pl. egy liturgikus csoport és lehetőség nyílik az imaéletbe való bekapcsolódásra. Advent négy

vasárnapján az intézmények lakói (gondozottak és gondozók) és baráti körük a régi egyetemi templomban gyűlnek össze szentmisére. 1987-ben a "Mondd el, mi történt veled?" (Erzähle mir deine Geschichte) mottót választották az igeliturgia vezérfonalának. A negyedik vasárnap, amelyiken König kardinális volt a főcelebráns, az üdvözlő szavak után Harald lépett a zsúfolásig megtelt templom mikrofonjához, s röviden vázolta élete történetét. Ehhez fűzte P. Sporschill S.J., az intézményeknek a vezetője, elmékedését, prédikációját.

Haraldnak hívnak. Ma én szeretném elmondani nektek életem történetét, s arra is felhívni a figyelmet, hogy milyen fontos az, hogy éppen a karácsonyi időben összetartsunk.

Avval kezdeném, hogy édesanyám alkoholistához ment férjhez, aki reggeltől estig ivott. Egyébként ő már a hatodik ember volt anyám életében. Két év után azonban anyám többé nem bírta ki ezt az embert: szeret magának egy üveg vodkát és egy doboz altatót. Ez, természetesen, a halálát okozta. Csak három hozzátartozója maradt: két, már nagykorú testvérem és én. Volt férje csupán néhány nap mulva szerzett tudomást a történetekről. Engemet menhelybe küldtek, s ezzel mindenki meg is tette a magáét.

Később munkába álltam, ahol rengeteget kínlódtam. Főlrugtam tehát munkahelyemet, egy hulgán csoporthoz csatlakoztam s betömi jártunk. Egyszer azonban mindenki horogra kerül. Négy hetet kaptam – feltételesen: három éves próbaidőre. Három nappal a tárgyalás után – december 20. volt – kórházba szállítottak, mivel nagy adag altatót és alkoholt vettem be. Ha azokban a napokban nem lettem volna teljesen magamra hagyva, bizonyára nem kíséreltem volna meg az öngyilkosságot.

Szentbeszéd a Lukács-evangélium első fejezetéhez (26-38 versek)

"Mondd el életed történetét" alkotja ez évi adventünk témáját. Harald elmondta az övét. Beszélt beteg apjáról, anyja haláláról, a menhelyről, a börtönről, az utcáról. Sötét történet. S mégis örömhírt hirdethetek ma is nektek: Harald élete történetével tanúságot tett a hitről. Hogyan? Élet-története sötét oldala mellett van ugyanis egy világos is.

Maga Harald fejtette ezt ki nekem a következő szavakkal: "Mindaz, amit eddig átéltem egy radikális teszt. Ki tudja, hátha Istennek egészen rendkívüli terve van velem. Talán azt akarja, hogy valami nagyon nehéz feladatra készüljek fel, s ehhez kellett kipróbálnia engem. Ma ismét jól vagyok. Megtanultam, hogy – bármi is történjék velünk – tovább kell élnünk. Látom, hogy mindabból, ami velem történt, valami jót és szépet alakíthatok ki. Mivel ennyi nehézségen mentem már keresztül életemben, tudom, hogy erős vagyok, nincs szükségem kábítószerekre." Haraldnak komoly tervei vannak. Fényképész akar lenni, meg akar házasodni, mivel szeretné, hogy gyermekei legyenek. Most kezd egy tanfolyamot, amelyik munkanélkülieket készít fel a megfelelő szakmára. – Láthatjuk tehát,

hogy Harald életének sötét oldala mellett van egy másik is. Erős hitre tett szert, nagy tervei vannak.

Harald élettörténete megvilágítja számomra a mai evangéliumot. Története kulcs Mária életének megértéséhez, akivel az evangéliumban hallott események akkor mentek végbe, amikor Haralddal egykorú volt. S Harald most 17 éves. – Mária életét erős árnyak és fények kísérik, annak megfelelően, hogy melyik oldalról nézzük. Így Máté evangéliuma a fiatal lány szorongását ecseteli, a most hallott Lukács részlet pedig az örömet és az angyalt, a fényt. A fény és árny közötti ellentét jellemzi a Szűz életét.

Egyik oldalon életének sötét oldalai tűnnek elő. Az a derék falusi, názareti leány gyereket vár. Érthető ha elrémül, hisz nincs megházasodva. Jegyese sem tud semmit az egésztől; illetve egyet tud: a gyerek nem tőlem van. Názáretben senki sem fogja tehát megérteni helyzetét. – Nem régiben egy Názáret közelében lakó plébános mesélte el, hogy hasonló esetekben nem egy leány hozzá menekül. Kéri: segítse, hogy minél megszébbre juthasson a környéktől, ha a házasságkötés előtt vár gyereket. Ha nem, kivetik és megkövezik. Mindez még ma is! – S Máriának hinnie kellett, hogy Isten ilyen körülmények között jön a világra! Ehhez járult teljes magányossága; mert az angyal csak neki jelent meg. Egyedül tudhatta tehát, hogy ebben a sötétségben közel van az Isten.

A másik oldalról Mária élettörténeténél nincs szebb és fényesebb: teljesen a hit fényében áll. Mária volt a világ legboldogabb asszonya, mert felismerte kiválasztottságát; mivel hitte, hogy kemény életútjának van értelme, még pedig mély értelme. Érezte, hogy minden rá nehezedő teher és nyomasztó súly szolgálat az emberiségnek. Ezért zárul az angyallal folytatott párbeszéd – jóllehet az elején vita jeleit tükrözi – megváltó szóval, Mária szavával: "Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam szavaid." Ezzel a kijelentésével, igénjével Mária életének terheit és sötét oldalát a lehető legnagyobb szolgálattá változtatta át, amit egy ember valaha is tehetett. Világra hozta a Megváltót, vele élt s kitartott mellette. Hű maradt hozzá egészen a keresztség, míg az Úr nem mondotta – értem és érted –: "Nézd, az anyád!"

Kedves Barátaim! Ebben a kijelentésben: "Teljesedjenek be rajtam szavaid", csodálatos és gyógyító erő rejlik, amely karácsonykor számunkra is megnyílhat. Nézzétek életetek történetét, nézzetek bele sötét oldalába: amikor hajléktalanok, elváltak, betegek voltatok – vagy talán még azok is vagytok. Nézzétek a börtönt, a magányt, a feszültséget és nyomást, a szorongást és gondokat, amelyek rátok nehezedtek, vagy még most is teherként húznak lefelé. De ne felejtsetd, hogy mindennek van egészen más oldala is, amely fényes és személyes: Kiválasztottságod! A sötétségben és terhek alatt rogyadozva az Isten valami rendkívüli választott ki téged: a megáltás szolgálatára. Harald szavaival úgy fejezhetük ki: "Mindaz a nehézség, amelyen keresztümentem, próba volt, vajon alkalmas vagyok-e valami egészen rendkívüliire."

Kedves Barátaim, a közelgő karácsonyra a következőket kívánom tehát nektek: Figyeljétek életetek történetére, mert ez nagy kincs számotokra. Ennek két oldala van, az egyik sötét, a másik fényes: a terhek sötétsége és a hit boldogító tapasztalata. Mindkettő arról tanúskodik, hogy Istennek és az embereknek szükségük van rád. Életed szolgálat, amelyik a Megváltó születését készíti elő. Tégy meg tehát mindent, hogy az emberek rajtad keresztül tanulják meg a régi egyházi himnusz "Aeternae lucis conditor (Fény alkotója, örök Úr)" második versszakának értelmét: Derengő hajnal jelzi már: az éjt újabb nap követi. Kihunynak mind a csillagok s megint a fénylő Nap ragyog."